

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΑΡΡΗΚΤΗ Η ΣΧΕΣΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΜΙΣΘΩΝ

Είναι κουτοί αυτοί που μάς κυβερνούν ή παριστάνουν τους κουτούς;

Αν έγραφα πως ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, ή ακόμη και ο Θησαυροφύλακας, Σκοτ Μόρισον, είναι κουτοί θα έπρεπε να με δέσετε και να με στείλετε αμέσως σε ψυχίατρο. Γιατί, λοιπόν, δεν μπορούν επιτέλους να καταλάβουν πως αν δεν ξοδεύσει ο φτωχός, δεν πλουτίζει ο επιχειρηματίας; Ούτε οικονομολόγος είμαι, ούτε ιδιαίτερα ευφυής, αλλά τού κερατά πια η ιστορία με έχει διδάξει πως η λιτότητα φέρνει καταστροφή, πολύ πριν επιβεβαιωθεί από την κατάσταση στην Ελλάδα.

Θα σάς αναφέρω ένα αληθινό παράδειγμα, μια πραγματική ιστορία από έναν Πόντιο φίλο μου πρώην επιχειρηματία:

Κάθε μεσημερι έβλεπε τους υπαλλήλους του να πηγαίνουν στο μαγαζί για να αγοράσουν σάντουιτς και αναψυκτικά και τούς ρώτησε πόσα πληρώνουν. Τους είπε ότι την επόμενη μέρα θα τους πρόσφερε αυτός το γεύμα και τί

έκανε; Πήγε στο σουπερμάρκετ, αγόρασε ένα καρβέλι ψωμί για σάντουιτς, ζαμπόν, τυρί, τομάτες, αναψυκτικά και αφού ετοίμασε τα σάντουιτς τα πρόσφερε στους υπαλλήλους του. Το κόστος; Μικρότερο από το ένα τρίτο που πλήρωναν στο μαγαζί!

Ευτυχώς για τον μαγαζάτορα, οι υπάλληλοι τού φίλου μου, συνέχιζαν να πληρώνουν ακριβά το γεύμα τους επειδή είχαν καλούς μισθούς και μπορούσαν να το κάνουν. Αν όμως ο εργοδότης τους μείωνε το μισθό, θα έφτιαχναν αυτοί τα σάντουιτς τους και ο μαγαζάτορας θα ήταν ζημιωμένος.

Αλλά οι εργαζόμενοι δεν χρειάζονται μόνο σάντουιτς, χρειάζονται και ρούχα, παπούτσια, να φάνε σε ένα εστιατόριο, να πούν καφέ σε καφετερία και ένα σωρό άλλες δαπάνες από τις οποίες κάνουν τα κέρδη τους οι επιχειρηματίες.

Δεν τα ξέρουν αυτά ο κ. Τέρνμπουλ και ο κ. Μόρισον επειδή ζουν στον δικό

τους κόσμο; Ας ρωτήσουν για να μάθουν πως ζει ο πραγματικός κόσμος και πώς λειτουργεί η πραγματική οικονομία. Αλλά ούτε να ρωτήσουν εμάς τους παρίες χρειάζονται γιατί οι γραφειοκράτες στο Θησαυροφυλάκιο τούς έχουν προειδοποιήσει ότι η στασιμότητα στους μισθούς θα μειώσει τα κρατικά έσοδα από την φορολογία (εισοδήματος, GST κλπ.), ενώ και οι επιχειρήσεις θα μειώσουν τις επενδύσεις τους αφού δεν κάνουν τα ανάλογα κέρδη.

Αυτά τα έχω ξαναγράψει, αλλά δυστυχώς η ιστορία επαναλαμβάνεται και προχθές ανακοινώθηκε πως ο ρυθμός ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας θα μειωθεί του 3%, εξ αιτίας της μείωσης των επενδύσεων από τις επιχειρήσεις, τη στασιμότητα στους μισθούς και το τέλος των κερδών από τα ορυκτά.

Η κρίση θα ήταν πολύ μεγαλύτερη αν τα επιτόκια δεν είχαν πιάσει πάτο και οι δανειολήπτες πληρώνουν μικρότερες δόσεις για στεγαστικά δάνεια, για

τί αν αυξηθούν τα επιτόκια θα δούμε μια κρίση πολύ πιο σοβαρή όταν οι εργαζόμενοι με στάσιμους μισθούς δεν θα μπορούν να πληρώσουν τις δόσεις τους.

Αυτοί που μάς κυβερνούν θα πρέπει ν' αφήσουν κατά μέρος τις ιδεοληψίες τους, τις ιδεολογίες και φιλοσοφίες τους για ν' ασχοληθούν με το εθνικό συμφέρον που είναι η ευημερία τού έθνους και τού λαού. Ασφαλώς υπάρχουν πάντα οι εξαιρέσεις ανάλογα με τις επιχειρήσεις, όμως βασικό στοιχείο γι' αυτή την ευημερία είναι η άρρηκτη σχέση των κερδών με τους μισθούς που είναι αλληλένδετα: Χωρίς κέρδη δεν μπορεί να υπάρξει αύξηση μισθών και χωρίς ικανοποιητικούς μισθούς δεν μπορούν να υπάρξουν κέρδη.

Όσο πιο γρήγορα αντιληφθούν αυτά ο κ. Τέρνμπουλ και ο κ. Μόρισον τόσο το καλύτερο γι' αυτούς και το έθνος, πριν επιστρέψουμε στην τραγελαφική εποχή τού Τόνι Αμπιτ και τού Τζο Χόκεϊ....

Ενα ποίημα τής Γιώτα Κριλή για την Κούβα

Αλληλεξάρτηση

Κανένας άνθρωπος δεν είναι νησί,
εξ ολοκλήρου μόνος του.

John Donne

Καμιά κοινωνική επανάσταση
δεν είναι νησί, εξ ολοκλήρου μόνη της.

Είναι σαν το νεογέννητο
χρειάζεται την έγνοια όλου του κόσμου
να επιβιώσει και να προκόψει.

Δίχως μέλισσες άνθη δεν ανθοφορούν...

Ωστόσο, σε τούτο τον κόσμο
τον ποικιλόμορφο
η ετερότητα

συχνά υποτιμάται και καταδιώκεται.

Η Κούβα τιμωρήθηκε
να μαραζώνει στην απομόνωση
όμως κράτησε τη φλόγα της αναμμένη.

Μεγάλωσε σαν εξωτικό λουλούδι
κι απέκτησε δώρο θεραπευτικό
το Βουνό του Φωτός.*

(*Όνομα του προγράμματος 61.000 Κουβανέζων γιατρών που εργάζονται σε αναπτυσσόμενες χώρες.)

Δεκ. 1997/Γεν. 1998

Δημοσκοπήσεις

Η πρόσφατη δημοσκόπηση τής Public Issue για το μήνα Νοέμβριο, πρόλαβε τα συμπεράσματά μου για το πολιτικό σκηνικό στην Ελλάδα ύστερα από το ταξίδι μου εκεί. Η δημοσκόπηση επιβεβαιώνει το συμπέρασμά μου για τη γενικευμένη απογοήτευση και κρίση αξιοπιστίας από τούς Έλληνες για ΟΛΟΥΣ τους πολιτικούς που ευθύνονται για την κρίση, όπως έγραψα στην έκδοση τής περασμένης Τρίτης.

Το 88% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι «τα πράγματα στην Ελλάδα πηγαίνουν σε λάθος κατεύθυνση» ενώ το 52% στην ερώτηση «ποια κυβέρνηση μπορεί να αντιμετωπίσει καλύτερα τα προβλήματα της χώρας;» απάντησε «καμία από τις δύο» (ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ. ή ΝΔ). «Θηριώδες» το ποσοστό απογοήτευσης από κυβέρνηση και αντιπολίτευση που φτάνει το 92% και το 84% αντίστοιχα.

Στο βαθμό ικανοποίησης από τη λειτουργία της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης, το 92% δηλώνει δυσαρεστημένο από την κυβέρνηση και το 84% από την αντιπολίτευση. Παρόλα αυτά, όμως, σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, το 53% τάσσεται κατά της διεξαγωγής εκλογών και το 45% υπέρ.

Σε προσεχή έκδοση θα γράψω γιατί ο ελληνικός λαός είναι απογοητευμένος με ΟΛΑ τα κόμματα και γιατί ούτε εγώ θα ψήφιζα κάποιο κόμμα στην σημερινή Βουλή. Πάντως, θα κάνω την πρόβλεψη πως η κατάσταση θ' αλλάξει άρδην αν περάσει η αξιολόγηση και μειωθεί το χρέος χωρίς τέταρτο μνημόνιο. Μεγάλη παραγγελία όμως...

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Ο Σταύρος Θεοδωράκης εγκυβρίζει συχνά την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ για πρακτικές που παραπέμπουν στον σταλινισμό. Ο ίδιος όμως κάθε φορά που κάποιο στέλεχος του αποχωρεί από το Ποτάμι το «στολίζει» με καταγγελίες που θυμίζουν σταλινικά κόμματα σε περιόδους διαγραφών ή αποσκιρτήσεων. Ετσι είναι με τις ηγεσίες όλων των κομμάτων. Όσοι φεύγουν είναι μίσθαρνα όργανα κάποιου άλλου, όσοι διαγράφονται είναι ύποπτοι για μύρια όσα. Κι αν μερικοί αργότερα επιστρέψουν, περασμένα ξεχασμένα.»

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καλό!

Ενα φορτηγό σκοτώνει τον Τζορτζ Μπους, τον Μπαράκ Ομπάμα και τον Ντόναλντ Τραμπ που είχαν βγει για περίπατο και όταν φτάνουν στην Πύλη τού Παράδεισου ζητούν από τον Άγιο Πέτρο να μιλήσουν με τον Θεό:

«Εσύ τί πιστεύεις;», ρωτά ο Θεός τον Μπους.

- Εγώ Θεέ μου πιστεύω στην ελεύθερη οικονομία, μια ισχυρή Αμερική, το αμερικανικό έθνος κλπ. κλπ. Εντυπωσιάζεται ο Θεός από τον Μπους και τού λέει «πολύ καλά, έλα και κάτσε στο κάθισμα δεξιά μου!» Ηρθε η σειρά τού Ομπάμα και τον ρώτησε ο Θεός:

«Εσύ τί πιστεύεις;»

- Εγώ Θεέ μου πιστεύω στη δημοκρατία, στην προστασία των φτωχών, την παγκόσμια ειρήνη κλπ. κλπ. Εντυπωσιάζεται ο Θεός και από τον Ομπάμα, «πολύ καλά, έλα και κάτσε στο κάθισμα αριστερά μου!»

Ο Θεός ρωτά τελευταίο τον Τραμπ:

«Εσύ τί πιστεύεις;»

- Εγώ πιστεύω ότι κάθεσαι στο κάθισμά μου!